ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - തൊണ്ണൂറ്റിനാൽ◌ാം ഭാഗം

പ്രവചനാത്മക ഘടന വെളിപ്പെടുത്തൽ: അർമ്മഗെദ്ദോനിലേക്കു നയിക്കുന്ന ത്രിവിധ ശക്തികളെ മനസ്സിലാക്കുക

Jeff Pippenger
2024-02-27

വില്യം മില്ലർ പ്രയോഗിച്ച പ്രവചനാത്മക ഘടന, അജാതീയ റോമിന്റെയും അതിനെ തുടർന്ന് പാപ്പാ റോമിന്റെയും എന്നിങ്ങനെ ശൂന്യമാക്കുന്ന രണ്ട് ശക്തികളുടെ ഘടനയായിരുന്നു. Future for America പ്രയോഗിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക ഘടന, അജാതീയ റോമും അതിനെ തുടർന്ന് പാപ്പാ റോമും പിന്നെ വിശ്വാസത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും എന്നിങ്ങനെ ശൂന്യമാക്കുന്ന മൂന്ന് ശക്തികളുടെ ഘടനയാണ്. റോമിന്റെ ആ മൂന്ന് പ്രകടനങ്ങളാണ് മഹാസർപ്പം, മൃഗം, വ്യാജപ്രവാചകൻ എന്നീ മൂന്ന് ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികൾ. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിനെതിരെ ഉയർന്നുവന്ന പ്രതിരോധം മുഖേന, 1989-ൽ അന്ത്യകാലത്തു മുദ്രയഴിച്ച ആ ഘടന വലിയൊരു പരിധിവരെ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടു.

റോമിന്റെ ആദ്യ രണ്ട് പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ ആധുനിക റോമിന്റെ, അതായത് റോമിന്റെ മൂന്നാമത്തെയും അവസാനത്തെയും പ്രത്യക്ഷീകരണത്തിന്റെ പ്രവാചക ഘടനയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആധുനിക റോം അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ അന്തിമ ത്രിവിധ പീഡനശക്തിയുടെ ഘടനയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതെങ്കിലും വ്യക്തമായി വ്യത്യസ്തമായത് ബാബിലോണിന്റെ മൂന്ന് പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങളാണ്. ആദ്യത്തേത് നിമ്രോദ്യുടെ ബാബേലായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് നെബൂഖദ്നേസറിന്റെയും ബെൽശസ്സറിന്റെയും ബാബിലോണായിരുന്നു. ആ രണ്ട് പ്രവാചക സാക്ഷികളും ചേർന്ന് ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെ പ്രവാചക സവിശേഷതകളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഒരു തലത്തിൽ ആധുനിക റോമും ആധുനിക ബാബിലോണും ഒരേ സത്തയായിരുന്നാലും, ബാബിലോണിന്റെ മൂന്ന് പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ ബാബിലോണിന്റെ അന്തിമ പതനത്തെയും പാപമനുഷ്യന്റെ അഹങ്കാരത്തെയും തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബാബിലോണിന്റെ പതനം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ഒരു വിശാലവും നിർദ്ദിഷ്ടവുമായ വിഷയമാണ്; അതുപോലെ തന്നെ റോമിലെ പോപ്പിന്റെ അഹങ്കാരവും. വെളിപ്പാട് പതിനേഴാം അധ്യായത്തിൽ, അവസാനത്തെ ഏഴ് ബാധകൾ ഒഴുക്കുന്ന ദൂതന്മാരിൽ ഒരുവൻ ബാബിലോണിന്മേലുള്ള ന്യായവിധിയെ പ്രത്യേകമായി തിരിച്ചറിയിക്കാനായി വരുന്നു; അതാണ്

അവളുടെ പതനത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രകടനം.

> ഏഴ് കലശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏഴ് ദൂതന്മാരിൽ ഒരുവൻ വന്ന് എന്നോടു സംസാരിച്ചു: ഇവിടെ വാ; അനേകം വെള്ളങ്ങൾമേൽ ഇരിക്കുന്ന മഹാവേശ്യയ്ക്കു വരുവാനുള്ള ന്യായവിധി ഞാൻ നിന്നെ കാണിച്ചുതരാം; ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ അവളോടുകൂടെ വ്യഭിചാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ഭൂവാസികൾ അവളുടെ വ്യഭിചാരത്തിന്റെ വീഞ്ഞുകൊണ്ടു മത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ എന്നെ ആത്മാവിൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ ദൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും ഏഴ് തലകളും പത്ത് കൊമ്പുകളും ഉള്ളതുമായ ഒരു ചുവപ്പുനിറമുള്ള മൃഗത്തിന്മേൽ ഒരു സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. വെളിപ്പാട് 17:1–3.

ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നത്, നെറ്റിയിൽ "രഹസ്യം, ബാബിലോൻ" എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ ന്യായവിധി യോഹന്നാനെ കാണിച്ചുതരിക എന്നതാണ്.

> ആ സ്ത്രീ ധൂമ്രവർണ്ണവും ചെമ്പിച്ച ചുവപ്പുനിറവും ധരിച്ചവളായി, പൊന്നും വിലയേറിയ രത്നങ്ങളും മുത്തുകളുംകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവളായി, തന്റെ കൈയിൽ മ്ലേച്ഛതകളും തന്റെ വ്യഭിചാരത്തിന്റെ അശുദ്ധികളും നിറഞ്ഞ ഒരു പൊൻപാനപാത്രം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ഒരു പേര് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നതായി കണ്ടു: മർമ്മം, മഹാബാബിലോൻ, വ്യഭിചാരിണികളുടെ മാതാവും ഭൂമിയിലെ മ്ലേച്ഛതകളുടെ മാതാവും. ആ സ്ത്രീ വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തത്താലും യേശുവിന്റെ രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തത്താലും മത്തയായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവളെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അത്യന്തം ആശ്ചര്യത്തോടെ വിസ്മയിച്ചു. വെളിപ്പാട് 17:4–6.

അവസാന നാളുകളിൽ താൻ മതഭ്രഷ്ടരായി കണക്കാക്കുന്നവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനായി പാപ്പത്വം പ്രയോഗിക്കുന്ന ഭൂരാജകീയ ഉപകരണം, "ദൂഷണനാമങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞതും ഏഴ് തലകളും പത്ത് കൊമ്പുകളും ഉള്ളതുമായ കടുംചുവപ്പുനിറമുള്ള ഒരു മൃഗം" എന്ന രൂപത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവൾ ആ മൃഗത്തിന്മേൽ സവാരി ചെയ്യുന്നതെന്ന സത്യം, കുതിരപ്പുറമുള്ള ഒരു സവാരിക്കാരൻ കുതിരയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ, അവൾ ആ മൃഗത്തെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വഹിക്കുന്നുവെന്നതു കാണിക്കുന്നു.

> നീ കണ്ട സ്ത്രീ ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരിന്മേൽ ആധിപത്യം നടത്തുന്ന ആ മഹാനഗരമാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 17:8.

"ഏഴ് തലകളും പത്ത് കൊമ്പുകളും ഉള്ള ചുവപ്പുനിറമുള്ള മൃഗം" ആധുനിക റോമാണ്; അവസാന നാളുകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തരെ അവൾ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭൂരാജകീയ ഘടനയെ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ ആധുനിക ബാബിലോനാണ്; ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയും അവരിന്മേൽ

ആധിപത്യം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാനഗരം. ഉല്പത്തി പതിനൊന്ന അധ്യായത്തിലെ ബാബേലും ദാനീയേൽ നാലും അഞ്ചും അധ്യായങ്ങളിലെ ബാബിലോണും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ബാബിലോന്റെ ആദ്യ രണ്ട് പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ, അവസാന നാളുകളിലെ ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെ അഹങ്കാരവും വീഴ്ചയും വിവരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് പതിനേഴാം അധ്യായത്തിൽ ന്യായം വിധിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ ആധുനിക ബാബിലോനാണ്; അവൾ ആധിപത്യം നടത്തുന്ന മൃഗം ആധുനിക റോമാണ്. അവൾ രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ വ്യഭിചാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരും അവളും കൂടെ ഒരേ ദേഹമായിരിക്കുന്നു.

> അതുകൊണ്ടു ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു തന്റെ ഭാര്യയോടു ചേരും; അവർ ഒരു ദേഹമായിരിക്കും. ഉല്പത്തി 2:24.

അവ രണ്ടും ഒന്നായിരുന്നാലും, ആധുനിക റോമായുടെയും ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെയും ചില പ്രവചനാത്മക ഘടകങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിൽ വേർതിരിച്ചുകാണിക്കപ്പെടുന്നു. ബാബേലും ബാബിലോണും എന്ന രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ മുഖാന്തരം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെ കഥ അവളുടെ അഹങ്കാരത്തെയും അവളുടെ അന്തിമ വീഴ്ചയെയും കുറിച്ചുള്ളതാണ്. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിൽ വടക്കിന്റെ രാജാവിനെ പാപ്പാസഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമിലെ പോപ്പ് സാത്താന്റെ ഭൗമിക പ്രതിനിധിയാണ്.

> “ലൗകികലാഭങ്ങളും ബഹുമതികളും ഉറപ്പാക്കുവാൻ, സഭ ഭൂമിയിലെ മഹാന്മാരുടെ അനുകൂലതയും പിന്തുണയും അന്വേഷിക്കുവാൻ പ്രേരിതയായി; ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനാൽ, സാത്താന്റെ പ്രതിനിധിയായ റോമിലെ ബിഷപ്പിനോടു കീഴടങ്ങി വിശ്വാസഭക്തി അർപ്പിക്കുവാൻ അവൾ പ്രലോഭിതയായി.” The Great Controversy, 50.

സാത്താൻ ദൈവമാകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; ദൈവത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും മതപരവുമായ സിംഹാസനങ്ങൾ കൈവശമാക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവന്റെ മോഹം.

> പ്രഭാതപുത്രനായ ലൂസിഫറേ, നീ ആകാശത്തിൽനിന്നു എങ്ങനെ വീണുപോയി! ജാതികളെ ദുർബലമാക്കിയവനായ നീ എങ്ങനെ നിലത്തേക്കു വെട്ടിക്കീഴ്ത്തപ്പെട്ടു! നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ആകാശത്തിലേക്കു കയറും; ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുമീതെ എന്റെ സിംഹാസനം ഉയർത്തും; വടക്കിന്റെ അറ്റങ്ങളിൽ, സഭാസമാഗമത്തിന്റെ പർവ്വതത്തിൽ ഞാനും ഇരിക്കും; മേഘങ്ങളുടെ ഉയരങ്ങൾക്കുമീതെ ഞാൻ കയറും; അത്യുന്നതനോടു സമനായിരിക്കും. യെശയ്യാവു 14:12–14.

സാത്താൻ തന്റെ സിംഹാസനം (രാജഭരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകം) “ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുമീതെ” ഉയർത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച

ദൈവത്ത ിന്റെ നക്ഷ ്രതങ്ങ ൾ ദൂതന്മ ാരാകുന്ന ു; അവ ദൈവത്ത ിന്
ഭരണ്രകമത്ത ിന്റെ യ്രന്ത ണത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. സാത്ത ാ
“സഭാപർവ്വ തത്ത ിന്മേ ൽ, വടക്ക ുഭാഗങ്ങ ളുടെ അറ്റ ങ്ങ ളിൽ” “കൂടി”
ഇരിക്ക ുവാൻ ആ്രഗഹിച്ച ു. സഭ എന്ന ത് സഭയായിരിക്ക ുന്ന ു; അതു
യെരൂശലേമിൽ സ്ഥ ിതിചെയ്യ ുന്ന ു; യെരൂശലേം വടക്ക ുഭാഗങ്ങ ളുടെ
അറ്റ ങ്ങ ളിൽ ആകുന്ന ു. “വടക്ക ുഭാഗങ്ങ ളുടെ അറ്റ ങ്ങ ളിൽ”
സിംഹാസനത്ത ിന്മേ ൽ ഇരിക്ക ുക എന്ന തു വടക്ക ിന്റെ രാജാവാകുക
എന്ന ർത്ഥ ം. ്രകിസ ്തു വടക്ക ിന്റെ യഥാർത്ഥ രാജാവാകുന്ന ു; അവൻ
ദൈവത്ത ിന്റെ ഭരണത്ത ിന്മേ ലും രാജാവാകുന്ന ു. സാത്ത ാൻ
“അത്യ ുന്ന തനോടു സദൃശനാകുവാൻ” ആ്രഗഹിച്ച ു.

> കോറഹിന്റെ പുത്രന്മാർക്കുള്ള ഒരു ഗീതവും സങ്കീർത്തനവും. നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ, അവന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ, യഹോവ മഹാനാകുന്നു; അത്യന്തം സ്തുതിക്കപ്പെടേണ്ടവനും ആകുന്നു. മനോഹരമായ സ്ഥലം, സർവ്വഭൂമിയുടെയും ആനന്ദം, മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം, വടക്കുഭാഗങ്ങളിലുള്ള സീയോൻപർവ്വതം ആകുന്നു. അവളുടെ അരമനകളിൽ ദൈവം ഒരു ശരണസ്ഥാനം എന്നു അറിയപ്പെടുന്നു. സങ്കീർത്തനം 48:1–3.

ശൈതാന്റെ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധി റോമിലെ ബിഷപ്പാണ് (പാപ്പാ). ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിൽ, റോമിലെ പാപ്പായുടെ അന്തിമ ഉയർച്ചയും വീഴ്ചയും ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവിടെ പാപ്പാ ഉത്തരരാജാവായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തലവനാണ്; “കത്തോലിക്ക” എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം സർവത്രികം എന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇരട്ട സിംഹാസനങ്ങളെ (രാഷ്ട്രീയവും മതപരവുമായ) കൃത്രിമമായി അനുകരിക്കുന്നതിനായി, അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ നടിക്കുന്ന തന്റെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ലോകവ്യാപകമായ ഒരു മതവ്യവസ്ഥ കൈവശം വെക്കേണ്ടതിനായി ശൈതാൻ കത്തോലിക്കാ സഭയെ സൃഷ്ടിച്ചു.

> “ബഹുദൈവാരാധനയും ക്രിസ്തീയതയും തമ്മിലുള്ള ഈ ഒത്തുതീർപ്പ്, പ്രവചനത്തിൽ ദൈവത്തിനെതിരെ നിലകൊള്ളുകയും തന്നേ ദൈവത്തിന്നുമുകളിൽ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവനായി മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കപ്പെട്ട ‘പാപത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ’ എന്നതിന്റെ വികാസത്തിലേക്കു നയിച്ചു. ആ വ്യാജമതത്തിന്റെ മഹത്തായ സംവിധാനം സാത്താന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു അതുല്യകൃതിയാണ്—തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഭൂമിയെ ഭരിക്കാനായി താൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ചെയ്ത അവന്റെ ശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു സ്മാരകം.” The Great Controversy, 50.

സത്യ മായ വടക്ക ൻ രാജാവ് ഇരിക്ക ുന്ന അധികാരത്ത ിന്റെ രണ്ട ു
സിംഹാസനങ്ങ ളെ കൃ്രതിമമായി അനുകരിക്ക ുവാനുള്ള ഉദ്ദേ ശത്തേ ാടെ

സാത്ത ാൻ ലോകവ്യ ാപകമായ ഒരു മതവ്യ വസ്ഥ യും ലോകവ്യ ാപകമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയഘടനയും നിർമ്മ ിച്ച ു. വെളിപ്പ ാട് പതിനേഴിലെ പത്ത ് രാജാക്ക ന്മ ാർ—അവരോടുകൂടെ വേശ്യ പരസംഗം ചെയ്യ ുകയും അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിൽ അവരുടെമേൽ ആധിപത്യ ം ചെലുത്ത ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു—അവളുടെ നെറ്റ ിയിൽ BABYLON എന്ന ു എഴുതിയിരിക്ക ുന്ന സ്ത്രീ ഭരിക്ക ുന്ന ഏഴ് തലകളും പത്ത ് കൊമ്പ ുകളും ഉള്ള മൃഗത്തെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. പതിനേഴാം അധ്യ ായത്ത ിൽ ആ പത്ത ് രാജാക്ക ന്മ "വേശ്യ യെ ദ്വേ ഷിച്ച ു, അവളെ ശൂന്യ വും നഗ്ന വും ആക്ക ും; അവളുടെ മാംസം തിന്ന ുകയും അവളെ തീകൊണ്ട ് ചുട്ട ുകളകയും ചെയ്യ ും." അങ്ങ നെ അവളുടെ ന്യ ായവിധി ചിത്രീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ബാബിലോണിന്റെ മൂന്ന ് പ്രത്യ ക്ഷ ീകരണങ്ങ ൾ ബാബിലോണിന്റെ അന്ത ിമ പതനത്തെ തിരിച്ച റിയിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. റോമിന്റെ മ പ്രത്യ ക്ഷ ീകരണങ്ങ ൾ അവൾ ഭരിക്ക ുന്ന രാഷ്ട്രീയഘടനയെ തിരിച്ച റിയിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു.

വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെ അന്തിമ പതനത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു; അതുപോലെ തന്നേ ദാനീയേൽ പുസ്തകത്തിലെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പത്തിനാലും നാൽപ്പത്തിയഞ്ചും വാക്യങ്ങളും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. അവളുടെ അന്തിമ പതനം വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ പതിനേഴാം അധ്യായത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അത് ഇനിയും കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായി പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെ അന്തിമ പതനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ചിത്രീകരണം, പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്തോടും, പതിനേഴും പതിനെട്ടും അധ്യായങ്ങളിലെ അന്തിമ പതനത്തിന്റെ വിവരണത്തോടും കൂടെ, വരിപുറത്തു വരി ചേർത്ത് ഒരുമിച്ചുകൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ്. ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ, ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെ അന്തിമ പതനം അവൾക്കു യാതൊരു സഹായവും ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നതോടുകൂടി സംഭവിക്കുന്നതായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

> അവൻ തന്റെ രാജമന്ദിരത്തിന്റെ കൂടാരങ്ങളെ സമുദ്രങ്ങൾക്കിടയിൽ മഹത്വമുള്ള വിശുദ്ധപർവതത്തിൽ നട്ടുവെക്കും; എങ്കിലും അവൻ തന്റെ അന്ത്യം പ്രാപിക്കും, അവനെ സഹായിപ്പാൻ ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. ദാനിയേൽ 11:45.

അടുത്ത വാക്യ ത്ത ിൽ മീഖായേൽ എഴുന്നേ ൽക്ക ുന്ന ു; മനുഷ്യ രുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്ക ുന്ന ു. വാക്യ ം, "ആ സമയത്ത ്" എന്ന പ്രസ്ത ാവിച്ച ുകൊണ്ട ാണ് ആരംഭിക്ക ുന്ന ത്. ആധുനിക ബാബിലോൻ വീഴുമ്പോ ാൾ, മനുഷ്യ രുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്ക ുന്ന ു; അവൾ ഒറ്റ യ്ക്ക ു മരിക്ക ുന്ന ു. മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതൻ കൃപാകാലത്ത ിന്റെ അവസാനത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു, കാരണം ലോകം രണ്ട ു വർഗ്ഗ ം

ജനങ്ങ ളായി വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു എന്ന ു അത് വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു—മൃഗത്ത ിന്റെ മു ദ്രയുള്ള വർ, ദൈവത്ത ിന്റെ മു ദ്രയുള്ള വർ. ആ സമയത്ത ് ദൈവത്ത ിന്റെ േ ക്രാധം ആധുനിക ബാബിലോന്റെ മേൽ ചൊരിയപ്പെ ടുന്ന ു; അവളുടെ അധികാരത്ത ിന്റെ മു ദ്ര സ്വ ീകരിച്ച വരുടെയും മേൽ അതു ചൊരിയപ്പെ ടുന്ന ു.

> മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ അവരെ പിന്തുടർന്ന് ഉച്ചസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു: ആരെങ്കിലും മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും ആരാധിച്ച് തന്റെ നെറ്റിയിലോ കൈയിലോ അതിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവനും ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തിന്റെ വീഞ്ഞു കുടിക്കും; അത് അവന്റെ ക്രോധപാത്രത്തിൽ കലക്കമില്ലാതെ ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു; അവൻ വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുടെ സന്നിധിയിലും കുഞ്ഞാടിന്റെ സന്നിധിയിലും അഗ്നിയാലും ഗന്ധകത്താലും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടും. അവരുടെ പീഡയുടെ പുക എന്നെന്നേക്കുമായി ഉയരുന്നു; മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും ആരാധിക്കുന്നവർക്കും, അതിന്റെ നാമത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുന്ന ഏവർക്കും, രാവും പകലും വിശ്രമമില്ല. ഇവിടെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ക്ഷമയുണ്ട്; ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. വെളിപ്പാട് 14:9–12.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിൽ, മഹാവേശ്യയുടെ ന്യായവിധി ക്രമേണ പുരോഗമിക്കുന്ന ഒരു ന്യായവിധിയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ ആരംഭം ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ നിന്നാണ്, അപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദം ദൈവത്തിന്റെ മറ്റൊരു ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ബാബേലിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു വിളിക്കുന്നു. ഇരുപത്തൊന്നാം വാക്യത്തിലെത്തുമ്പോഴേക്കും കൃപാകാലാവസാനം അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു; അതിനാൽ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമം മുതൽ മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നതുവരെ ഉള്ള ഒരു കാലയളവിലാണ്, മഹാപീഡനത്തിന്റെ സമയത്ത്, ആധുനിക ബാബേലിന്റെ ന്യായവിധി നടപ്പാകുന്നതെന്ന് ഇത് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> അപ്പേ ാൾ ഒരു ശക്ത നായ ദൂതൻ ഒരു വലിയ അരക്ക ല്ല ിനെപ്പേ ാലെയുള്ള കല്ല ് എടുത്ത ് സമു ദ്രത്ത ിലേക്കെ റിഞ്ഞ ു; അങ്ങ നെ പറഞ്ഞ ത “ഇങ്ങ നെയുള്ള ബല പ്രയോഗത്തേ ാടുകൂടെ ആ മഹാനഗരമായ ബാബിലോൻ തള്ള ിയിടപ്പെ ടും; പിന്നെ അവളെ ഒരിക്ക ലും കണ്ട ുകിട്ട ുകയില്ല . വീണാവാദകരുടെയും സംഗീതജ്ഞ രുടെയും കുഴൽവാദകരുടെയും കാഹളവാദകരുടെയും ശബ്ദ ം ഇനി ഒരിക്ക ലും നിന്ന ിൽ കേൾക്ക പ്പെ ടുകയില്ല ; ഏതു തൊഴിൽ ചെയ ്‌വനായാലും ഒരു ശില ്പിയും ഇനി ഒരിക്ക ലും നിന്ന ിൽ കണ്ട ുകിട്ട ുകയില്ല ; അരക്ക ല്ല ിന് ശബ്ദ വും ഇനി ഒരിക്ക ലും നിന്ന ിൽ കേൾക്ക പ്പെ ടുകയില്ല ; ദീപത്ത ിന് വെളിച്ച വും ഇനി ഒരിക്ക ലും നിന്ന ിൽ പ്രകാശിക്ക യില്ല ; വരന്റെയും വധുവിന്റെയും ശബ്ദ വും ഇനി ഒരിക്ക ലും നിന്ന ിൽ

> കേൾക്ക പ്പെ ടുകയില്ല ; കാരണം നിന്റെ വ്യ ാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ
> മഹാന്മ ാർ ആയിരുന്ന ു; നിന്റെ മന്ത്ര വാദങ്ങ ളാൽ സകലജാതികളും
> വഞ്ച ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അവളിൽ പ്രവാചകന്മ ാരുടെയും വിശുദ്ധ ന്മ ാരുടെയു
> ഭൂമിയിൽ കൊല്ല പ്പെ ട്ട എല്ല ാവരുടെയും രക്ത ം കണ്ട ുകിട്ട ി." വെളിപ്പ ാ
> 18:21–24.

കല്ല് താഴേക്കെറിയപ്പെടുന്നതും, സംഗീതജ്ഞന്മാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും ശബ്ദം നിശ്ശബ്ദമാകുന്നതും, വിളക്ക് അണയുന്നതും, വധുവിന്റെയും വരന്റെയും ശബ്ദങ്ങൾ മൗനമാകുന്നതും എല്ലാം പരീക്ഷാകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നെടുത്ത പ്രയോഗങ്ങളാകുന്നു.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം പ്രവചനാത്മകമായി വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നും പതിനാലും അധ്യായങ്ങളിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും, തുടർന്ന് ആ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും വെളിപ്പാട് പതിനേഴും പതിനെട്ടും അധ്യായങ്ങളിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, മറ്റു സത്യങ്ങളോടൊപ്പം ആധുനിക ബാബേലിന്റെ അന്തിമ പതനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൂന്നു പ്രവചനരേഖകൾ നാം കണ്ടെത്തുന്നു. ആ മൂന്നു രേഖകളിൽ ഓരോന്നും ലോകത്തെ അർമഗെദ്ദോനിലേക്കു നയിക്കുന്ന ത്രിതല ശക്തികളിൽ ഒന്നിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം മൃഗത്തെ (പാപ്പത്വത്തെ) തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നും പതിനാലും അധ്യായങ്ങൾ അതേ ചരിത്രം തന്നെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്, എന്നാൽ വ്യാജപ്രവാചകന്റെ (അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ) ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ നിന്നാണ്. വെളിപ്പാട് പതിനേഴും പതിനെട്ടും അധ്യായങ്ങൾ അതേ പ്രവചനരേഖയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവിടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രം മഹാസർപ്പത്തെ (ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയെ) കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

മൂന്ന് രേഖകളിലൊന്നൊന്നും 1798-ലെ അന്ത്യകാലത്ത് ആരംഭിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാല്പതാം വാക്യം, "അന്ത്യകാലത്ത്" എന്ന വാക്കുകളാൽ ആരംഭിക്കുന്നു. വാക്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള "അന്ത്യകാലം" 1798 ആകുന്നു; ആ വാക്യം 1989-ൽ നിവൃത്തിയായപ്പോൾ അതും "അന്ത്യകാലം" ആയിരുന്നു; കാരണം, ഒരു പ്രധാന സത്യത്തിന്റെ മേൽ തന്റെ മുദ്ര പതിപ്പിക്കുവാൻ യേശു ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ആരംഭത്താൽ അവസാനം ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ പതിമൂന്നാം അധ്യായവും 1798-ൽ തന്നെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നതെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

> "പാപ്പ ത്വ ം തന്റെ ശക്ത ി കവർന്നെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട തിനാൽ പീഡനത്ത ി
> നിന്ന ് പിന്മ ാറേണ്ട ിവന്ന പ്പേ ാൾ, വ്യ ാളത്ത ിന്റെ ശബ്ദ ം
> പ്രതിധ്വ നിപ്പ ിക്ക ാനും അതേ ക്രൂരവും ദൈവനിന്ദ ാപരവുമായ
> പ്രവർത്ത ി മുന്നേ ാട്ട ുകൊണ്ട ുപോകാനും ഉയർന്ന ് വരുന്ന ഒരു പുതിയ

ശക്തിയെ യോഹന്നാൻ കണ്ടു. ദൈവസഭയുടെയും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും വിരുദ്ധമായി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ട അവസാന ശക്തിയായ ഈ ശക്തിയെ, കുഞ്ഞാടിനോടു സദൃശമായ കൊമ്പുകളുള്ള ഒരു മൃഗംകൊണ്ടാണ് പ്രതീകീകരിച്ചിരുന്നത്." Signs of the Times, November 1, 1899.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിൽ 1798-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന പ്രവചനരേഖ, മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ തുടരുന്നു. 1798-ൽ, "തന്റെ ശക്തി അപഹരിക്കപ്പെട്ട പാപ്പത്വം പീഡനം നിർത്തുവാൻ നിർബന്ധിതമായപ്പോൾ," ആരംഭിക്കുന്ന ആ പ്രവചനരേഖ, പാപ്പത്വാധികാരത്തിന്റെ "മുദ്ര" സ്വീകരിച്ചവരുടെ മേൽ ദൈവക്രോധം പകർന്നൊഴുക്കപ്പെടുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനേഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, പാപ്പീയ വേശ്യയുടെ ന്യായവിധി അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ദൂതൻ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, 538 മുതൽ 1798 വരെയുള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന "മരുഭൂമിയുടെ" അന്ത്യഭാഗത്തേക്കാണ് യോഹന്നാൻ കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നത്. ആത്മീയമായി 1798-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട യോഹന്നാൻ, ആധുനിക ബാബേലോന്റെ ന്യായവിധി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു; അത് വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ രണ്ടാം ശബ്ദത്തോടുകൂടെ ആരംഭിക്കുന്നു; ആ ശബ്ദം പാപ്പത്വം തന്റെ കൃപാകാലത്തിന്റെ പാനപാത്രം നിറച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; തുടർന്ന് അരക്കല്ല് സമുദ്രത്തിലേക്കെറിയപ്പെടുന്നതോടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെയും അവളുടെ ന്യായവിധി തുടരുന്നു.

വരി മേൽ വരി, ഈ മൂന്ന് വരികൾ ആധുനിക റോമിന്റെ രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ വ്യഭിചാരം ചെയ്ത ആധുനിക ബാബേലോണിന്റെ അന്തിമ പതനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്ന്, വടക്കിന്റെ രാജാവായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട പാപ്പത്വത്തിന് സാക്ഷിയാകുന്നു. വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നും പതിനാലും കള്ളപ്രവാചകനു സാക്ഷിയാകുന്നു; പതിനേഴും പതിനെട്ടും അധ്യായങ്ങൾ മഹാസർപ്പം (പത്ത് രാജാക്കന്മാർ) വഹിക്കുന്ന പങ്കിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. Future for America ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക ചട്ടക്കൂട് ലോകത്തെ അർമ്മഗെദ്ദോനിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആ മൂന്ന് ശക്തികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.

ബാബേലിന്റെയും ബാബിലോണിന്റെയും രണ്ടു സാക്ഷികൾ ആധുനിക ബാബിലോണിന്റെ പ്രവാചകസ്വഭാവഗുണങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു അവകാശപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരിക്കയും താനേ ദൈവമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പാപ്പൽ നേതാവിന്റെ അഹങ്കാരത്തെ ആ രണ്ടു സാക്ഷ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ അവന്റെ അന്തിമ പതനവും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ബാബിലോണിന്റെ മൂന്ന് പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ പാപ്പയുടെ സ്വയം-ഉന്ന മ

അന്തിമ പതനവും തന്നെയാണ് പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

> അന്നാളുകളിൽ തെക്കിന്റെ രാജാവിനെതിരായി അനേകർ എഴുന്നേല്ക്കും; നിന്റെ ജനത്തിൽപ്പെട്ട ബലാത്സംഗികളും ദർശനം സ്ഥാപിപ്പാൻ തങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും; എങ്കിലും അവർ വീഴും. ദാനിയേൽ 11:14.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ബാബേലിന്റെ മൂന്ന് പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പരിഗണനം നാം തുടരുമ്.

> അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള മറ്റൊരു ശബ്ദം കേട്ടു; അതു പറഞ്ഞതു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും, അവളുടെ ബാധകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും, അവളിൽ നിന്നു പുറത്തുവരുവിൻ. അവളുടെ പാപങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗംവരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു; ദൈവം അവളുടെ അകൃത്യങ്ങളെ ഓർത്തിരിക്കുന്നു. അവൾ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ അവൾക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവിൻ; അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ച് അവൾക്കു ഇരട്ടിയായി തിരിച്ചുകൊടുക്കുവിൻ; അവൾ നിറച്ച പാനപാത്രത്തിൽ അവൾക്കു ഇരട്ടിയായി നിറച്ചുകൊടുക്കുവിൻ. അവൾ എത്രത്തോളം സ്വയം മഹത്വപ്പെടുത്തി ആഡംബരമായി ജീവിച്ചുവോ, അത്രത്തോളം അവൾക്കു പീഡനവും ദുഃഖവും കൊടുക്കുവിൻ; എന്തെന്നാൽ അവൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നു: ഞാൻ രാജ്ഞിയായി ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ വിധവയല്ല; ദുഃഖം ഒരിക്കലും കാണുകയുമില്ല. ആകയാൽ അവളുടെ ബാധകൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ വരും—മരണവും വിലാപവും ക്ഷാമവും; അവൾ അഗ്നിയിൽ വെന്ത് പൂർണ്ണമായി നശിച്ചുപോകും; അവളെ ന്യായം വിധിക്കുന്ന കർത്താവായ ദൈവം ശക്തനാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 18:4–8.